

[Margrete Auken]

nøjsom i denne debat – det gør man selvfølgelig – men jeg vil sige tak for opbakningen.

Så vidt jeg kunne høre, var det flytrafikken, vi kunne få en diskussion om. Et af problemerne med flytrafikken er jo, at den er så underbelyst miljømæssigt. Vi oplever i øjeblikket – vi tvinges til det, fordi også flytrafikken begynder at skabe problemer nu – en overfyldning, og i de initiativer, der er udgået bl.a. fra det, der vistnok hedder Stiftelsen til Industriel Udvikling i Norden, er der nogle overvejelser over, hvordan man kan tilrettelægge det samlede transportmønster, sådan at man kun bruger flytrafikken til det, den skal bruges til, og ikke til alt muligt andet.

Det kan godt være, at det kommer til at gå ud over Københavns Lufthavn, men det er ikke det afgørende. Det tror jeg heller ikke at fru Tove Lindbo Larsen mener. Det afgørende er, at vi får lavet en rigtig transportpolitik.

Det var, hvad jeg hørte af problematiserende ting, og så vil jeg lade det blive ved det.

Hr. Ikasts tale unddrager sig yderligere kommentarer.

Hr. Svend Heiselberg var interessant ved at sige, at vi ikke skulle lave EFTA-transportpolitik. Nu sidder han og snakker med den nordiske minister, og den nordiske minister ved, at transportpolitikken er faktisk noget af det, man gentagne gange vender tilbage til. Men jeg kan glæde hr. Svend Heiselberg med at sige, at den nordiske trafikpolitik heller aldrig har været på et ringere stade, end den er i øjeblikket. Der er så dårligt nordisk samarbejde, at man kan gå hen og sige, at jeg er en vild utopist, når jeg siger, at der skal være nordisk samarbejde på transportpolitikken.

Til gengæld må jeg sige til hr. Svend Heiselberg, at mig bekendt indgår det også i Venstres programmer, at vi skal have det nordiske samarbejde på dette område, ligesom det indgår i Nordisk Ministerråds hensigtserklæringer – ikke det, de reelt laver, men i hensigtserklæringerne – at dette samarbejde ikke bare skal være der, men at det er vigtigt og skal have højeste prioritet.

Men vi har et problem, fordi det altså er småt med trafikpolitikere. Som jeg sagde forleden dag, har Danmark vistnok en af Nordens bedste trafikministre, så vi har noget at slås med her og dér. Det er skam ikke en overdrivelse, det var ikke ment ret meget som en fornærmelse.

Så til hr. Knud Lind. Der kunne man selvfølgelig sige, at hvad enten vi havde det i Miljøudvalget eller i Trafikudvalget, så havde vi haft hr. Knud Lind; men det tager vi så med.

Jeg vil gerne ved anden lejlighed diskutere Kim Steen-Petersen; det er meget lidt af det, som ligger i vores forslag. Der hvor konflikten kommer, er i spørgsmålet, om bilismen er et problem. Og dér står Kim Steen-Petersen altså ret alene – i øvrigt også i forhold til regeringen, som har erklæret meget tydeligt, at det er et problem. Det står i Brundtlandhandlingsplanen, og det står i de andre ting, vi har fået. Det står i alle de rapporter, der kommer fra Vesttyskland, fra Frankrig, fra Italien, fra Storbritannien, at det er et problem, fordi både energiforbruget og forureningen vokser, medmindre man får lavet ganske radikale omlægninger.

Jeg vil igen henvise til det citat, som står i vores bemærkninger til forslaget: selv om man bare skal stabilisere energiforbruget fra trafikken, kræver det ganske dramatiske omlægninger. Vi ser stadig væk frem til det spændende, hemmelighedsfulde arbejde, der nu har pågået i over et år, uden at man har kunnet se – uden for de snævre kredse – at der foregår noget som helst.

Hr. Arne Melchior er gået, så hans forargelse over, at jeg tillader mig at bruge Trafikministeriet til trafikpolitik, skal jeg lade være med at sige yderligere om. Jeg vil blot sige, at jeg heldigvis er enig med ministeren i, at til en handlingsplan inden for dette felt indregner vi naturligvis alle de andre områder. Typisk for trafikområdet vil det jo tit være Miljøministeriet, det vil være Industriministeriet, det vil i høj grad være Justitsministeriet. Det glæder mig, at man i hvert fald har opdaget det i Trafikministeriet, så man ikke er henvist til hr. Arne Melchiors begrænsninger dér.

Endelig til fru Inger Stilling Pedersen, hvis indlæg jeg var glad for, fordi der dog ligesom er et sted, hvor man siger, vi skal snakke videre om det her bredt. Jeg synes selvfølgelig, det havde været morsomt, hvis jeg også havde fået nogle meldinger på nogle af de konkrete initiativer, sådan at vi kunne gå videre med det, altså svarende til, når hr. Knud Lind før sagde, at de farligste ting med farlig transport sker på jernbanen; så vil det være interessant at få det oplyst.

Det svarer ikke til de danske tal, jeg kender. De amerikanske jernbaner er i en anden situ-